

stêrka bolşewîk

WEŞANA VEDORA MARKSÎST-LENÎNÎST (KURDİSTANA BAKUR)

Bu ülkede Ermeni olmak…

AKYIL HOLDİNG'TE GREVCİ KADIN İŞÇİLERİN AÇIKLAMASI…

8 MART MİTİNGİNDEN İZLENİMLER…

YARGIDA BERDELE İLK ENGEL Mİ?

ERMENİ SOYKIRIMINDA HAMİDİYE ALAYLARININ ROLÜ

HEJMAR: 35 · GÛLAN 2007 · BIHA: 2 YTL

İÇİNDEKİLER

stêrka bolşewîk

WEŞANA VEDORA MARKSÎST-LENÎNÎST (KURDİSTANA BAKUR)

V.i.S.d.P. &
Navnişan Pevnvîsî / Yazışma Adresi:
K. İnan · 12 Rue de Rome · Boite Postale
No: 287 · 67000 France
Tel. & Fax: 0033 / 388 607404

Bîha / Fiyatı: 2 YTL · 2 EURO

Değerli okurlar;
Artık STÊRKA BOLŞEWÎK'e internet üzerinden de ulaşabilir; her yeni sayı STÊRKA BOLŞEWÎK'i internet üzerinden de okuyabilirsiniz.

İnternet adreslerimiz:
E-Mail: mail@bolsevikparti.org

www.bolsevikparti.org

Bu ülkede Ermeni olmak…

Hrant Dink bu yola baş koyarken bedelinin ağır olacağını biliyordu. Fikirlerini ifade ederken bunu içine sindiremeyen başta devlet olmak üzere çeşitli milliyetçi ve dinci kesimlerin dikkatini çekiyordu. O'nun Ermeni ulusuna mensup olması ve bunu açıkça ifade etmesi nedeniyle bir dizi kesim tarafından Türk düşmanı ilan ediyordu. Ölümüne kadar aldığı tehditlerden dolayı savcılığa başvurduğu halde devlet bu konuda bir önlem almamıştır. Çünkü bu olayda da açıkça görüldüğü gibi devlet kendine muhalif olan kişi ve kurumlara karşı hayırhah davranmaktadır. Bir dizi olay da faili (belli) meçhul! Devlet aslında bizce ve kitlelerce bilinen cinayetleri ya işlemekte ya da işlenmesi için destek sunmaktadır. Hrant Dink'in cinayetinde de olan budur. Tetiği çekenin bu kadar kısa sürede yakalanması da bu işleyişin içinde burjuva devletinin olduğunu, devletin bizzat suçüstü olduğuna göstermektedir. Bunu Dink de çok iyi biliyordu, açıklamalarında; "Devlet bana koruma verse de korumalarımın beni öldürmeyeceğinin bir garantisi var mı?" diyordu.

Cenaze töreni Agos gazetesinin önünde saat 11.00'de yapıldı. Cenaze töreninde yapılan konuşmalardan sonra kitle kortejler halinde Taksim'e ve oradan Kumkapı, Aksaray ve Yenikapı'ya doğru yürümeye başladı.

Cenaze Tertip Komitesi ve ailenin basına yaptığı açıklama ile "sessiz bir şekilde yürüneceği" bildirildi. Okmeydanı'ndan katılan kitle sloganlarla cenazeye katıldı. Biz de yürüyüş boyunca rahatsız olmamıza rağmen slogan atmadan yürüdük. Kumkapı'ya geldiğimizde kitle ile birlikte zaman zaman slogan atmaya başladık. Aksaray'da Alperen Ülkü Ocağı'nın önünden geçen kitle öfkelendi, bir grup genç taşlamaya başlandı. Grubu yine kitle sakinleştirdi. Atılan sloganlar; "Hepimiz Ermeniyiz, Hepi-

miz Hrant Dink'iz!", "Hepimiz Ermeniyiz, Hepimiz Kürdüz!", "Gün gelecek katil devlet hesap verecek!", "Susma, haykır, halklar kardeştir!", "Yaşasın halkların kardeşliği!", "Bijî biratîya gelan!"…

Bu ülkede Dink'in katliamında olduğu gibi faili meçhul cinayetler olmuştur. Gericilik, milliyetçilik var olduğu sürece de devam edecek.

Yaklaşık saat 10.00'dan 16.00'ya kadar yüründü. Saat 16.00'ya doğru kitle cenazeyi Yenikapı Meryem Ana Kilisesi'ne getirdi. Kitlenin alkışlarıyla Zeytinburnu Ermeni mezarlığına uğurlandı. Kuzey Kürdistan / Türkiye yiğit bir devrimciyi daha görkemli bir şekilde yüzbinlerin katılımıyla uğurladı. Şakşakçı burjuva gazeteleri aymazsızca katılımı ellibin olarak verdiler. Bu durum burjuva medyasının ne kadar ikiyüzlü olduğunu ortaya koymaktadır.

Cenaze törenindeki kitlenin *"güvercin sesizliği"*ndeki yürüyüşü ırkçı-gerici devlete bir anlamıyla iyi bir mesaj olduğunu düşünüyorum. Hafta içi olmasına rağmen Dink'e yakışır bir uğurlamayla yüzbinler cenazeye katıldı. Katili ise devletin kimi güçleri tarafından Türk bayrağı önünde pozlarla bir kahraman gibi karşılanıyordu.

Uzun yıllardan bu yana katılımı bu kadar yüksek bir eyleme tanık olmadık. Bu katliam çeşitli milliyetlerden —Ermeni, Arap, Kürt, Türk ve diğer, etnik ve azınlık halklardan— bu ülkede yaşayanları biraraya getirmiştir. Bu cinayet halkların öfkesini artırırken kitleler de kendi gücününün önemini böylesi bir uğurlamada farketmiş oldu.

Biz işçiler ve emekçiler olarak böylesi cinayetleri istemiyorsak o zaman örgütlenmeliyiz. Bunun için var olan örgütlü gücümüz; Partîya Bolşewîk saflarında örgütlenelim, ona güç verelim. Ona güç verelim ki sınıfın öncülerinin, sınıfın bu değerlerinin göz göre göre katledilmesini engelleyebilelim. Seyirci olmayalım. Ezilenlere azgınca saldıran faşist ve gerici güçlerin, güçlerini tarihin çöplüğüne atalım. Yerine işçilerin ve emekçilerin kendi yeni dünyalarını kuralım.

Böylece çeşitli milliyetlerden halklar birlikte sorunsuzca yaşam koşulları bulabilsinler. Halklar kardeşçe, birlikte yaşamı en iyi şekilde bilirler. 1917 Ekim Devrimi sonrasında Sosyalist Sovyetler'de bunun en güzel örneği vardır. Revizyonizmin çöküşünden sonra bu ülke halklarının nasıl birbirilerine –emperyalist devletlerin kışkırtmalarıyla– düşman edildiklerine de şahidiz.

Hrant Dink halkların kardeşliğini savunurken, milliyetçileri ve şovenistleri rahatsız etmişti. Savaşı eleştirirken onun emperyalizmin bir parçası olduğunu biliyordu. Ermeni halkının tarihi haksızlığa uğradığını biliyordu. Bu cinayetin sadece milliyetçi yaklaşımla da olmadığı

açıktır. Çünkü o aynı zamanda bir devrimciydi. Bütün bu olumsuzluklar bir araya gelince işte bu sonuç ortaya çıktı.

O Ermeni milliyetçilerinden kendini ayırıyordu. AB toplantısında Fransa'nın Ermeni soykırım yasasını geçirmesini ikiyüzlü bir eylem olarak teşhir ediyordu. Bütün bunlara rağmen Dink'in öldürülmesi sırf milliyetçi bir eylem de değildi. Bu diğer halklara ve azınlıklara sıkılmış bir kurşundu, bu ezilenlere işçi ve emekçilere sıkılan bir kurşundu.

İşte bu kurşun ülkede devletin bilinçli olarak yükselttikleri milliyetçi dalganın devlet nezlinde güçlendirilip sıktığı bir kurşundu. Bu kurşunu uluslararası ve ulusal bazda kendi çıkarları için kullanmak istedi ve ikiyüzlüce tavırlarla timsah gözyaşı dökmeye başladı. TV'lerden haber kirliliği yaratarak gelinen noktada olayı iki üç kişinin işi olarak ele alıp göstermelik olarak yargılamakta! Yarınlar için yeni Çatlılar, Bucaklar, Pekerler, Şahinler, Veli Küçükler, Mehmet Ağarlar vs. yaratarak halklara ve işçi-emekçilere gözdağı vermektedirler.

Yüzbinler bu gözdağına karşılık kendiliğinden bir eylemsellik gerçekleştirmişlerdir. Bu kendiliğinden gücü; işte saflarımız-da bize omuz verecek bu büyük gü-cü, bu devi uyandırmak, görev ve sorumluluğunu bilinçli bir çabayla örgütlememiz gereklidir. İşte o zaman böylesi sınıf dostlarının hesabını sormuş olacağız.

Hrant'ın hesabını devrimle sormak için Partîya Bolşewîk saflarına!

Gericiliğe, ırkçılığa, milliyetçiliğe karşı PARTÎYA BOLŞEWÎK saflarında örgütlen!

Yaşasın halkların kardeşliği!

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

25.02.2007

AKYIL HOLDİNG'TE GREVDE OLAN KADIN İŞÇİLERDEN EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜNDE BASIN AÇIKLAMASI...

Akyıl Holding Entegre Tesisi'nde çalışan işçiler daha önce sendikal mücadele vererek sendikalı olmuştu. Toplu sözleşme döneminde Akyıl patronu toplu sözleşme masasına oturmayarak, işçilerin hiçbir talebini dikkate almadı. İşçilerde yasal hakkı olan grev hakkını kullandılar.

Bunun üzerine işveren işçilerin işine son vererek onların yerine işçi çalıştırmak istedi. Ama işçiler ve sendika buna izin vermeyince üretimi tamamen durdurdu. 210 işçinin çalıştığı fabrikada, şu anda fabrika önünde ancak grevdeki dört grevci işçi dönüşümlü olarak nöbet tutuyorlar. Grev çadırı kurmalarına izin verilmeyen işçiler her gün sendikada buluşmaktadırlar. İşçiler 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü için bir basın açıklaması kararı almışlardı.

8 Mart günü yaklaşık 200 kişi sendikanın önünde toplanarak saat 12.00'de Ofis'teki İş Bankası'nın yanından, AZC Plaza önüne kadar yürüdü. Burada günün anlam ve önemini belirten konuşmalar yaptılar.

113 gündür direnişte olan işçiler kararlı bir şekilde mücadelelerine devam etmektedirler. Bu konuda sendikalar ve kitlenin desteği devam etmekte. Konuşmada günün anlam ve önemine vurgu yaptılar.

Atılan sloganlar; "Töreye inat kadına özgürlük!", "Yaşasın mücadelemiz!", "Evde işte şiddete son!", "İş, ekmek, özgürlük!"…

İşçiler alkışlar ve de sloganlar eşliğinde basın açıklamasını bitirdiler. Buradan yine topluca sendikaya kadar yürüdüler.

Türk-İş'e bağlı Teksif-İş Sendikası bölgemizde sendikal mücadele anlamında şu an en direngen sendika durumunda.

Mücadele etme anlamında sadece sendika yöneticilerine iş düşmüyor. Büt-

ün Akyıl işçisi tek yumruk olmuş bir dizi eylemlilik geliştirdi.

Diğer sendikalardan Tez-İş maddi anlamda destek sunmuş. Diğer sendikaların duyarsızlığı devam etmekte. Üst düzeyde geldikleri olmuş ancak sendikaların üyeleri bazında şu an 150. gününü aşmış olan greve topluca ziyaret yapılmamıştır.

Sınıf mücadelesi gerçek anlamda devrimci önderliklerle buluşmadığı sürece bugünkü tablo devam edecektir.

Biz işçi sınıfının gerçek temsilcisi Kuzey Kürdistan / Türkiye'de mücadele yürüten işçi ve emekçilerin örgütlü komünist partisi Partîya Bolşewîk olarak üzerlendiğimiz sınıf mücadelesinde fabrikaların kalemiz haline gelmesi için çalışmalıyız, çalışıyoruz.

Fabrika temelinde örgütlenmeyi esas alıyoruz.

Biz, sınıf örgütleri sendikalarda mücadeleyi yükseltmeliyiz. Sınıfın çıkarlarını değil kendi çıkarlarını işçi ve emekçi sınıfının çıkarlarının önüne koyan sendika bürokrasi ve her türlü sermaye işbirlikçilerine karşı sınıfın çıkarlarını merkeze koyan, sınıfın gerçek anlamda iktidarını hedefleyen bir örgütlülüğü örmeliyiz. O zaman komünist örgütlülüğümüzü güçlendirip kitlesel bir temele oturtabiliriz.

Bu bilinç ve sorumlulukla saflarımızı örmeye!

Bu bilinç ve kararlılıkla görev almaya, insanlara görev ve sorurumluluk yüklemeye!

Yeni dünyaya varmak için devrim!

Sosyalizmin bilimselliği ışığında; köhnemiş kapitalist sistemi alaşağı etmek için hep birlikte zafere!

Yaşasın işçi sınıfının iktidarı!

Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü mitinginden izlenimler...

Diyarbakır'da bu yıl "Emekçi Kadınlar Günü" 10 Mart Cumartesi günü Diyarbakır Kadın Platformu tarafından yapılan bir mitingle kutlandı. Mitinge yaklaşık 10 bin kişi (yarısı kadın katılımlı, kadınlar önde erkekler arkada) katıldı. Saat 10.00'da Urfakapı'da bir araya gelen kadınlar yoğun güvenlik önlemleri altında arama noktalarından geçerek toplandılar. Alınan önlemler bir kadınlar günü kutlamasından çok bir işgal gününü andırıyordu. Her tarafta onlarca kamerayla çekim vardı. Kadınlar için oluşturulan kapalı arama kabinleri vardı.

Toplanan kadınlar saat 11.00'de "Kadınlar egemenlerin dili değil, insanlığın dili olacak!" pankartı eşliğinde mi-ting alanına doğru yürüdü. Yürüyüş boyunca "Jin jiyan azadi!", "Bê serok jiyan nabe!", "Şehid namîrin!", "Taciz ve tecavüze hayır!" vb. sloganları atıl-dı. Çok sayıda slogan yazılı dövizler taşındı. Mitinge sonradan katılan grevdeki Akyıl tekstil işçisi kadınlar sendikalı tek işçi kadınlardı. Diğer kadınlar ya derneklerden katılmışlardı, ya da demokratik kitle örgütlerinden katılmışlardı.

Mitingde DTP Eşbaşkanı Aysel Tuğluk, kimi kadın belediye başkanları, dernek yöneticileri ve Akyıl tekstil işçileri adına kadın konuşmacılar konuşma yaptılar. Kadına karşı cinsel ayırımcılığa, çalışan kadınlara karşı erkek bakış açısını eleştiren konuşmalardı. Şiddete karşı barış talebinde bulunurken, son günlerde gündem de olan Öcalan'ın sağlık durumunu ön plana çıkarmaya çalıştılar.

10-13 yaşlarında yöresel kıyafet giyen bazı çocukları alana almadılar, bu kıyafetleri tektip olmasını gerekçe gösterdiler. "Savaşa hayır!" sloganı yazılı olan dövizler tek tek bakılarak alındı. Kitle arasında bulunan çok sayıda sivil polis, dağılan kitle içerisinden bazı gençleri gözaltına aldı.

Küçükburjuva önderlik anlayışı altında geçen, bu anlamda eksiklikleriyle tartışmaya açık Dünya Emekçi Kadınlar Günü Amed'de kutlandı. Miting kadınların özgürlük mücadelesinden çok küçükburjuva anlayışın çıkarları için kullanabildiği bir nitelikte kutlanıldı, kullanmaya da devam edecektir. Ta ki gerçek anlamda sınıfsal bir kitlesellik yakalana dek…

Bu miting bir dizi sorunu beraberinde taşımaktadır, önemli bir güç barındıran küçük burjuva hareket, önemli hataları da içinde barındırmaktadır. Öncelikle kitle ile en azında devletin bilinen güçleri arasına zincir oluşturarak devlet güçlerinin bu kadar çok kitle içine girerek tahrikte bulunması önlenebilir. Diğer nokta da günün önemine vurgu yapan ajitasyon ve propaganda dokümanlarını çıkarabilir; ülke sorunlarıyla ulusal sorunu en azından belirli bir paydada buluşturabilirler vb. Tabii ki bu hareketin en temel değerlendirmeleri yapmayacağı açıktır, bunların asgarisini yapsa bugünkü konumundan daha ileri bir noktada olabilir. Tabii bu hareket sınıfsal bilinçlenmenin güç kazanmasını isteyen bir yerde durmamaktadır. O küçükburjuva karakteri gereği sistemden koparacağı tavizlere bakmaktadır. Bu tavizler üzerinde sistemle birlikte yaşamak için çaba sarfetmektedir. Öcalan üzerinden siyaset yapmaktadır ama bizim gibi "Öcalan'a özgürlük!" sloganları atmamaktadır. Bilinçli önderlikler yerine daha çok nüfuzlu ve orta sınıflara mensup önderlikleri tercih etmektedir.

Aslında bugün küçükburjuva hareketlerin düzenin kimi ayarlamalarına katkılarını sunmak için çabalarını sürdürmeleri burjuva sistemin kimi uygulamalarına karşı yapmaktadırlar. Sorun şu; biz yeni dünya yaratma mücadelesi sürdürenler? Soru bizim için sorulduğunda yapacağımız, katedeceğimiz çok mesafe var ve biz bunun mücadelesini nasıl bir güce dönüştüreceğiz? Bunun cevabı mücadeleyi dünden bugüne omuzla-yarak gelenlerin ve omuzlamak için mücadeleye atılan sıra neferlerinin kararlı, bilinçli duruşlarında yatmaktadır. Bizim bu kararlılık ve bilinçli örgütlülükle yarattığımız kolektifin hepsinin bütünlüklü olarak işçi sınıfının önderliğini ne kadar hayata geçireceğiyle ilgilidir.

Daha güzeline ulaşmak elimizdedir, bu direnç ve kararlılık bizde var. Çünkü biz doğru ve güzel olan dünya mücadelesinde çürümüş kapitalizmi yıkarak

kuracağımız eşit bir dünya var. Bunun için emekçi kadınlarda kaderine razı olan değil, kendilerine biçilen ikinci sınıf olma değil, dünyanın bir yarısını oluşturan ve yaratan insan olarak daha güzel bir dünyada yaşama istemleri önemlidir. Böyle bir yaşam onların da hakkıdır.

Kuzey Kürdistan'da yaşayan emekçi kadınlar cinsel olarak sömürüldükleri yetmezmiş gibi ulusal olarak da katmerli sömürüye tabii olamakta. Kuzey Kürdistan'daki işçi ve emekçi kadınlar kendileri hakkında söz ve karar hakkına sahip olmak için de, aynı zamanda ulusal anlamda kendi kaderini de özgürce tayin etme hakkına da sahip olması için örgütlü mücadele saflarındaki yerini almalıdır.

İşte bu amaçla emekçi Kürt kadının önder gücü olan Partîya Bolşewîk'i güçlendirme mücadelesine katılmalı, böylece küçük haklar için değil dünyayı isteyen bir güce destek sunmalıdır. O dünya ki, insanlığımızı hatırlatan sömürüden uzak üretilen değerlerin toplumun rahat, eşit ve mutlu yaşamına sunacak olan.

Kadınların eşit ve özgürleştiği dünya o zaman yaşamaya değer olacaktı, bu dünya. Herşey yeni güzel bir dünya için;

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

Her Bijî Partîya Bolşewîk!

Sen çok yaşa Dünya Emekçi Kadınlar Günü!

Mart 2007

YARGIDA 'BERDEL'E İLK ENGEL Mİ?..

4 Şubat 2007 tarihli Gündem gazetesinin verdiği bilgiye göre "Diyarbakır Cumhuriyet Savcılığı, çocuklarını 'berdel' usulüyle evlendiren iki baba hakkında 'Çocuğun nitelikli cinsel istismarı' suçunu işledikleri gerekçesiyle 34 yıl hapis istemiyle dava açtı.

"H.K. ve M.A.'nın 15 yaşından küçük olduğu anlaşılmıştır." "İki baba TCK'nin 103. maddesi uyarınca 34 yıla kadar hapis istemiyle yargılanmalarına başlanacak!.."

Yukarıdaki haberi görünce bir nebze içimiz rahatlıyor, kapitalist sistem bu noktadan sonra feodal yapılanmayla çatışmayı göze aldı mı? Onunla artık hesaplaşacak mı?

Bunu söylemek için çok erken… Şu an kapitalist yapı feodalizmin bir dizi noktadaki yanlışlarıyla uzlaşmak, onu kendi çıkarları için kullanmak istemektedir.

Birkaç örnekle açıklarsak:

PKK'ye karşı Siverek'te Bucak aşiretinin kullanılması durumu, Doğu ve Gü-

neydoğu Anadolu'da (bunlar çoğunlukla Kürt ulusunun yoğun yaşadığı bölge ve feodalizmin kimi görüngülerinin olduğu bölgeler) koruculuk sisteminin ayakta tutulması, seçimlerdeki gelişmeler... gibi bir dizi olgu vb.

Bunlar çoğaltılabilir. Bu yazımızda bu durumdan ziyade "töre" adı altında bölgede özellikle kadınlara karşı işlenen hak ihlallerini irdelemek, sonuçta bundan kapitalist devletin nasıl yararlandığını bilince çıkarmak istiyoruz.

Yukarıda 15 yaşından küçük iki çocuğun berdel (iki ailenin kendi aralarında anlaşarak, olan bir durumun gelecekte yaşanmaması için haksız görülen taraftan bir kız çocuğunun alınması durumu) usulüyle evlendirilmeleri üzerine devletin savcısı iki babaya 34 yıl ceza istemiyle dava açmıştır.

Bu noktada onların tabiri ile "kamuoyu vicdanı rahatlatılmakta", diğer noktada "bakın biz böylesi olayların üzerine gidiyoruz" demek istenmektedirler.

Bu sistemin bekçilerinin çözümünü göreceğiz. Bir süre sonra bu abartılı ceza isteminde bulunanların komik gerekçelerle önce babaları "tutuksuz" yargılamaları, sonra komik ceza istemiyle "kamuoyu vicdanını rahatlatmaları" bizleri şaşırtmamalıdır.

Bu sistem ikiyüzlüdür. Bu sistem kamuoyu ve ezilenleri temsil eden bir yapı olmadığı için burada da sistemi sıkıntıya sokan gelişmelere tavır alır ve onu kendi çıkarına dönüştürmek ister. Burada iki babayı tutuklayıp yargılamak istemesinde en büyük etken AB üyeliği çerçevesinde yapılan düzenlemeyle ilgili bir gelişmedir. Buradaki gelişme bir süreliğine içeri alınan babalar sonra serbest bırakılarak gıyabında yargılanmaları devam eder, halkın deyimiyle "sessiz sedasız olay geçiştirilir."

Burada iki baba gericiliğin temsilcisi olarak görülebilir… Oysa bu geriliğin arkasındaki gerçek kapitalist sistemin kendisidir. 'Bu olaydaki çıkarları ne?' diye sorduğumuzda vereceğimiz yanıt; yukarıda belirttiğimiz gibi olayı kullanmak, batıya, "Bakın biz bir dizi konuda "demokratik açılım yaptık" demek; ülkede sisteme yönelen "demokratik olmadığı" eleştirisine cevap vermek istenmektedir. Her durumda kapitalist sistem kendi çıkarını savunmaktadır. Onu alaşağı edecek bir güç oluşmadığı sürece kimi "reform" adı altında yaptığı düzenlemelerle kendini kitlelere şirin gösterecek yine dümenini çevirmeye devam edecektir. Bu olayda da dümeni çevirmekte. İki küçük insanın yaşam haklarının başkaları tarafından gaspedilmesine yıllardır seyirci olduğu gibi, yasalarında yaptığı değişikliğe rağmen kendi çıkardıkları yasaları kendileri çiğneyecektir.

Sonuçta suçlu olan babalar da değil.

Onlar kendilerini yaratan sisteme bağlı kalarak bu sömürü sisteminde kendilerini bir canavar olarak görmektedirler, bu anlamda kralcı olmuşlar. Onların kralcılığı sistemin eskiliğinin kralcılığıdır.

Biz toplumun geleceği için bu eskinin devrimle değiştirilerek yerine sosyalist toplumun hayat bulmasını sağlayacağız.

İşte bu olayda da açıkça görüleceği gibi biz yeni dünyayı yaratmak isteyenler bu yeni dünyamızı eskinin küllerinden yaratacağız.

Yeni ve güzel olan, yaşanması gereken bizim kuracağımız dünyanın bilimsel yapı taşı Marksizm-Leninizm'dir. Yaşam bulan sosyalizm bize bu bilimden beslenerek örgütlenmemizi öğretmektedir. Mücedelemizi bu bilimin ışığında yürütmemiz gereklidir.

Yukarıdaki somut bir gelişmeydi…

Çok yakınımızda olabilir.

Bu eskinin devam etmemesi için örgütlü mücadelemizin büyüyüp güçleneceği komünist yapıya destek vermeliyiz, onun içinde yeralarak o gücü kitlelerin gücü haline getirmeliyiz.

Bu gücü Kuzey Kürdistan işçi ve emekçilerinin sesi yapmak için, Türkiye işçi ve emekçisi kardeşlerimizin ortak sesi yapmak için diğer; ezilen Arap, Ermeni, Laz, Çerkez, Abaza gibi azınlık ve milliyetlerden kardeşlerimizin ortak gücü yapmak için örgütlü gücümüz Partîya Bolşewîk saflarında mücadeleye!

Hayatları hakkında kendilerinin karar vermesi gereken sınıf kardeşlerimizin hayatlarını köhnemiş bu kapitalist sistemin karartmasına izin vermeyelim!

Güçlü olan halkların örgütlü gücüdür. İşçi ve emekçilerin yarattıkları değerler üzerinden onları baskı altına alan; onları açlığa, eşitsizliğe süren bu düzenden hep birlikte hesap sorabiliriz. En kalıcı hesap sorma, o köhnemiş sistemi bir devrimle yıkmak ve yerine işçi sınıfı önderliğinde yoksul köylülükle mutlak ittifakla başarıya ulaştırabiliriz. Yakacağımız kapitalist köhnemiş sistemin küllerinden herkesin esit koşullarının yaratılacağı bu yeni dünya mücadelesinin denek taşı Kuzey Kürdistan'daki örgütlü gücümüz Partîya Bolşewîk bu ezilen çoğunluğun sesidir.

Sömürüsüz bir dünya gerçeğinin bu temsili gelecekte yeni dünyanın yaratılması şeklinde olacaktır. Yeter ki kapitalist sistemin kendi çıkarı için kullandığı bu eskinin kendisini; kapitalist sömürü sistemini, 1917 Ekim Devriminde olduğu gibi, tarihin çöplüğüne atalım!

Bunun için hep birlikte örgütlü mücadeleye!

Kahrolsun, berdel ve töre zihniyeti!

Yaşasın, kadınların örgütlü mücadelesi!

Yaşasın, partimiz Partîya Bolşewîk!

Mart 2007

DİYARBAKIR NEWROZ'UNDAN İZLENİMLER...

Sabah saat 10.00'da başlayan kutlamalar saat 16.00'da bitti. Yaklaşık olarak 500 bin ile 800 bin arasında bir katılımın olduğu etkinliğe Tertip Komitesi günler öncesinden hazırlık yaptı. Çok sayıda kişinin davet edildiği etkinliğe demokratik kitle örgütü temsilcileri ve yöneticileri, kimi sanatçı ve aydınlar katıldılar.

Etkinlik alanı olarak Fuar Alanı verilmişti, Elazığ yolu üzerinde, yaklaşık 10. kilometresinde olduğu için ulaşım sorunu vardı. Buna rağmen yüzbinlerce insan gitmek için imkânlarını zorladı. Ya da saatler öncesinden yürüyerek gitti, dönüşte yine zorluklar içinde geri döndü.

Yüzbinler renkli görüntüler oluşturdu, yaşlısı ve genciyle halay çeken yüzbinler Newroz'un yıllarca süren kutlamasına devam edileceği; bu güzel günü sahiplenen başta Kürt halkı ve diğer Ortadoğu halkları olarak bu anlamlı günde barış ve kardeşlik mesajları verdiler.

"Ya gerçek barış, ya hiç!" sloganı altında yapılan mitingde yaptığı konuşmasında DTP eşbaşkanı Ahmet Türk yine 'Sayın Öcalan' dedi (bu konuda da zaten Öcalan'a 'sayın' kampanyası başlatılacak), barışa vurgu yaptı ve bilinen barış programını anlattı.

Leyla Zana Ahmet Türk'ten daha da ileri giderek "Kürt ulusunun üç başkanı"nın varlığından bahsederek dolaylı olarak "Başkan Öcalan!" dedi ve konuşmasını sonlandırdığında "Kürt ulusunun mücadelesi için ölmeye hazır olduğunu söyledi".

Belediye Başkanı Osman Baydemir, Kürt ulusunun yaşadığı baskıları ve bir yönetici olarak karşılaştıkları zorlukları anlattı.

Karadeniz Barış Girişiminden yapılan konuşma halkların kardeşliği noktasında

önemliydi. "Biz çocuklarımızın ölmesini ve cenazelerini görmek istemiyoruz" dedi konuşmacı. Ve ekledi: "Bu savaşta en başta bizler suçluyuz, suçun büyüğü bizde!"

Baydemir konuşmasını Kürtçe başladı, Türkçe bitirdi. Leyla Zana Kürtçe olarak konuşmasını yaptı ve son sözünü Türkçe bitirdi. Ahmet Türk konuşmasını Türkçe yaptı, Karadeniz Barış Girişimi Sözcüsü Türkçe konuşma arasına birkaç Kürtçe cümle sığdırdı. Ve gerilladan "barışın bir yıl daha uzatılması" isteğinde bulundu. Konuşmacıların tümü "barış" dedi, Öcalan'ın son dönemde zehirlenmesi üzerinde durdular. Ahmet Türk bu zehirlenme olayının çözülmemesi "barışın bozulması anlamına gelir" dedi.

Asrın Hukuk Bürosu adına bir mesaj okundu, "Başta Kürt halkı olmak üzere Ortadoğu halkı ve diğer halkların Newroz bayramı kutlandı."

Ermenistan'dan katılan sanatçı çıktığında Hrant Dink anıldı, kitle hep birlikte Hrant'ı alkışladı ve katliamı lanetledi. Sunucu "Bürüksel'in görmesi için eller havaya" dediğinde yüzbinler ellerini havaya kaldırdı.

Kimi olaylarda yaşandı, elerinde PKK önderlerinin bez afişli resimleri bulunan gençler Fuar alanındaki çatıdan uzun süre bu afişi taşıdılar, yapılan anonsa rağmen devam ettiler. Kitle arasına giren ve yakından insanları çekmek isteyen bir sivil polis dövüldü. Pankart taşıyan gençler yandaki lisenin bahçesinde bulunan polislerin önünden geçerken alındılar, bunun üzerine polisler kitle tarafından taşlandı. Bu arada bazı polisler ateş etti, kitleyi sakinleştirmek için Tertip Komitesi ve Belediye Başkanı büyük çaba sarfetti. Olayın büyümesi engellendi. Akşam yolboyunca lastikler yakıldı, kimi yerde gençler gözaltına alındı. Basın gözaltına alınanların sayısını toplam 163 kişi olarak yansıttı. Gözaltı furyası basına yansıdığı kadarıyla sonraki günlerde de devam etti.

Bir Newroz daha geçti, baskı ve sindirme politikalarına rağmen, başta Kürt halkı olmak üzere, ilerici ve devrimci, demokrat insanlar sahiplendiler bu anlamlı günü. Bu başkaldırı ve direniş gününde insanlar Newroz'u kutladılar.

Başta Kuzey Kürdistan/Türkiye halkları olmak üzere Newroz ateşini daha özgür yakmak için yeni bir dünya yaratma mücadelesine katılmalı onu örgütleyerek, kendi gerçek dünyamızı kurmalıyız. İşte o zaman ancak bu anlamlı günü yüzyıllardır kutlayan başta Kürt halkı ve diğer halklar baskısız kutlayabilsinler.

21 Mart gece ve gündüzün eşitlendiği gün olması anlamında da güzel bir gün. Asur kralı Zalim Dehak'ın kötülüklerine karşı Demirci Kawa önderliğinde örgütlenen direniş; Zalim Dehak'ın yenilmesiyle ve Asur Krallığının yıkılmasıyla

son bulur. Bu tarih M.Ö. 612 yılına tekabül eder. Bu tarih Demirci Kawa'ların önderliğinde Kürt ulusunun atası sayılan Med imparatorluğunununda kurulmasıdır. Demirci Kawa ve arkadaşlarının Ninova'nın surlarına astıkları sarı, kırmızı ve yeşil renkler bayraklar Kürt halkının bayrağı olmuştur. Bu tarihi direnişte Dehak'ı yenenler yükseklere ateş yakarak kutladıkları için o günden sonra başta Kürt ulusu olmak üzere diğer Ortadoğu halklarıda bu günü kutlamaya başlamışlardır.

Kürt halkının komünist partisi Partîya Bolşewîk bu anlamlı direniş gününde öncelikle Kuzey Kürdistan / Türkiye halkları olmak üzere tüm ezilen halkların kardeşçe birliği için Newroz ateşini devrim ateşi sıcaklığına dönüştürmeleri için örgütlenmeli. Kuzey Kürdistanlı işçi ve emekçiler kendilerini ezen bu kapitalist ablukayı dağıtmak için safları sıklaştırmalı; doğayı ve insanlığı barbarlık içinde yokolmaya süren bu kapitalist sistemden hep birlikte devrime vararak hesap sormalıdır. Newroz ateşini kızıl ateşe dönüştürmek için görev başına!

Yeni yıllarda Özgür Newrozlar için selam, bin selam!

Cejna we newroz pîroz be!

Her bijî newroz! Newroz Pîroz be!

Şubat 2007

Bir Stêrka Bolşewîk okuru

Herkesin inancında özgür olması gerek miyor muydu?

Erzincan' a bağlı Çayırlı ilçesinde cemevine yönelik olarak yapılan saldırıların ardı arkası kesilmiyor. Üçüncüsü yapılan cemevine yönelik saldırıların sürmesi ve yine Alevi vatandaşların gidip geldiği kahvehanenin saldırı hedefi yapılması TC devletinin ektiği düşmanlık tohumlarının sonucudur.

Aslında saldırıyı yapan da, yaptıran da bellidir. Ancak herkes bilmemezliğe oynamayı öyle güzel öğrenmiş ki; tüm kurumlarıyla devlet ve hükümet oynanan bu oyunun 'baş aktörü' olduğunu gözlerden gizlemeye çalışıyor.

TC devletinin borazancılığını yapanların tümü, her ne kadar Türkiye'nin 'laik' bir devlet olduğu yalanını yaysalar da, birtakım gerçekler değişmiyor. Laik bir devlette Diyanet İşleri Başkanlığı'nın işlevi ve vergi gelirleriyle beslenmesinin anlamı ne? Neden her gün ulusal kimliği, dini inancı, ayrı dünya görüşü, vb. nedeniyle insanlar saldırıya uğruyor, katlediliyor?!

TC devletinin bilinçli olarak yarattığı ortam budur.

Bizler din konusunda farklı bir dünya görüşüne sahibiz ve dini kitleleri uyuşturmanın aracı olarak görürüz. Oluşturmak istediğimiz toplumsal sistemde, kitlelerin eğitilmesi ve bilinçlenmesiyle birlikte bu sorun çözüme kavuşacaktır. Alevi inancına sahip olanların, tüm inançlardan insanların, aynı zamanda tüm ulus ve ulusal azınlıkların demokratik haklarının kullanılmasından yanayız.

Bu anlamda Alevilerin inanç özgürlüğü en temel haklarından biridir ve bu hakları kendilerine kullandırılmalıdır. Demokratik olduğunu beyan eden bir ülkede böylesi bir demokratik talebi alabilmek için de mücadele yürütmek gereklidir. Demokrasiden dem vuranların vermek istemediği hakları almamız için başka yol yok.

Bu anlamda:

* Çayırlı Cem evine yapılan saldırıyı şiddetle kınıyoruz!

* Tüm dinlere ve mezheplere eşitlik talep ediyoruz!

* Tüm ulusal azınlıklara tam hak eşitliği ve Kürt ulusuna ayrılıp ayrı devlet kurma hakkı talep ediyoruz!

* Ermeni soykırımının kabulünü, sürülen Ermeni vatandaşların ailelerinin geri dönüp yerleşme hakkını; yine geldikleri durumda ulus olarak ayrılıp ayrı devlet kurma haklarını savunuyoruz!

* Kuzey Kürdistan ve Türkiye'de işçi sınıfının önderliğinde verilecek devrim kavgasında birleşelim! Sömürü çarkını kıralım; sınıfsız sömürüsüz sistem olan sosyalizm mücadelesinde Partîya Bolşewîk saflarında mücadele edelim!

Mücadele edelim ki; büyük insanlık bir daha sömürenlere değil, kendisi için üreten bir dünya kurabilsin.

Devrimle varılacak sosyalist dünyada ezilenler kendi inançlarında ve kendi ulusal kaderlerini belirleyebilmede özgür olacaklardır. Bu noktada Kürt ulusu, diğer ulus ve azınlıkların Kuzey Kürdistan–Türkiye'de kendi kaderini özgürce kullanması için gerekli olan koşullar sağlandığında bu özgürlüklerini ister ayrılarak ayrı devlet şeklinde isterse diğer ulus ve azınlıklarla birlikte belirleyebilirler.

Sosyalizmde uluslar ve azınlıklar birlikte kardeşçe enternasyonalist bir birlikten yana olurlar.

Kuzey Kürdistan'da mücadele yürüten Partîya Bolşewîk önderliğindeki devrimle varılacak sosyalist bir dünyada diğer uluslarla birlikte yaşam birliği oluşturacaktır.

Bugün inanç ve diğer hak gasplarının olması bu sömürücü sistemin devam etmesinden dolayıdır. Öyleyse hep birlikte safları örmeye bu kapitalist ablukayı dağıtmaya!

Biji Bratîya Gelan!

Biji Şoreş!

Bir Stêrka Bolşewîk okuru, Şubat 2007

ERMENİ SOYKIRIMINDA HAMİDİYE ALAYLARININ ROLÜ...

"Osmanlı'nın Asya topraklarındaki şark vilayetlerinde bulunan Ermeniler, eskiden beri halkın zengin tabakasını oluştururlar. Bunlar her türlü sanayi, ticaret ve çiftçilikle iştigal ederler. Çiftçilik yalnız köylü Ermeniler tarafından yapılır. Zaten Ermeniler genellikle ikiye ayrılırlar. a- kentli b- köylü." (Kürt–Ermeni İlişkileri, Mayevsrıy V. T., Çeviren Abdullah Varlı, sayfa 109)

Yazar Ermeni milletini iki sınıfına ayırmaktadır. Bu ayırımı yaparken de onların Osmanlı içindeki uluslar arasında refah düzeyinin yüksekliğinden bahseder. Çeşitli iş guruplarıyla ilgilenen Ermenilerin yaşamlarının diğer halklardan iyi olması durumu tabii ki diğer halklar arasında bir farklılık yaratmaktaydı. Bunun dışında Osmanlı ahalisi içinde dini olarak diğer uluslardan farklıydılar. Bu noktalar gözönüne alınınca ve o günün zayıf Osmanlısı Ermenilerin haklı olarak mal ve can güvenliği konusunda tereddütlerinin olması doğal ama, asıl nedenler arasında en belirgin durum Balkan ülkelerinde oluşan uluslaşma hareketinin etkilerinin Ermeni ulusu arasında da uluslaşma hareketinin varlığı olabilir. Osmanlı güçsüzleştiği bu dönemde en azından doğudaki Müslüman ulusları kendi etrafında tutmak ister. Gayrimüslim uluslar noktasında baskıcı yöntemlere başvurması kendi egemenlikleri için gereklidir. Halkları karşı karşıya getirerek onları birbirine düşman etme politikası güder. Burada Ermenilerin zengin olması sürekli Osmanlı, İran ve Ruslar arasında istilaya uğraması onları her zaman hedef durumuna getirmiştir. O günün istilacı devletleri egemenlik alanlarını genişletmek için de böylesi küçük ve güçsüz uluslar üzerinde kendi egemenliklerini kurmak istemektedir. Kentli olan bölümü ise genellikle gelişmelerden en fazla etkilenen kesimdir. Bunlar bulundukları alanda azınlık durumundaydılar.

"Ermeni köylüsü, durumu düzeltmek için çalışıyordu; hükümet işlerine karışmazdı. Fakat Osmanlının nüfuzlu olmaması bunları umutsuzluğa itti. Mahkemelerin durumlarının düzeltilmesi ve

Hamidiye Aşiret alaylarının teşkili, Ermeni köylerinin resmen yağmalanması için düzenlenen bir olgu halini almıştı. (Burada Mösyö Kambo'nun çok fazla bilmediği ortaya çıkmıştır. Zira Ermeni lehinde olan Fransa kamoyunu okşamak istiyor. Halbuki, Hamidiye Aşiret alayları 1892-1893 yılları arasında oluşturulmaya başlanmıştır.)"(age. 118)

Mösyö Kambo'nun açıkladığı gibi Osmanlı bilerek Hamidiye Aşiret Alaylarını teşkil etmekte, "Ermeni köylerinin resmen yağmalanması"nı teşvik etmektedir. Her ne kadar bu kitabın çevirmeni Osmanlının Kürt Hamidiye Alaylarının kuruluşunu tamamen yanlı olarak belirtse de durum açıktır:

"Kürtlerin alehindeki faaliyetleri, sanki hükümetin onayıyla oluyormuş gibi görüntü verilmiştir."

"Zira yöredeki askeri birlikler dağınık olduklarından Kürtlere karşı kullanacak gücü birarada tutmak mümkün değildi. Mevcut olan askeri kuvvetler ancak Ermeni köylerini dağıtmak için kullanılırdı."

"Ermeni komitacıları her vesileyle olay çıkartıyorlar ki Avrupa devletlerinin müdahalesine meşru zemin hazırlaya bilsinler. Bu arada komitacılar, Kürtleri de tahrik ettikleri ve komitacılara karşı ayaklanmalarını kaçınılmaz kılmak için çabaladıklarından şüphe yoktur." (age sf. 192)

Bu yaklaşımla kitabı çeviren yazar, Ermeni ulusunun kendi ülkelerinde katledilmelerini meşru göstermektedir. Osmanlı devletinin desteklediği ve teşvik ettiği Kürtleri kendilerini savunan masum uluslar olarak tarif etmektedir. Ermeni ulusuna karşı tarihi haksızlıkları tersine çevirerek başta Osmanlıyı ve Kürtleri aklamaya çalışmaktadır.

"Gerçekten Hamidiye Aşiret alaylarının kurulma nedenleri, aşiret Kürtlerinden, askeri bakımdan faydalanmak ve bu aşiretlerin üzerine hükümetin denetimini sağlamaktı... Hamidiye Alaylarının teşkili kanununda iskân zorunluluğu getirdiler. Böylece bu aşiretler tarafından yapılan tahribatlar önlenmeye başlandı." (age. sf. 121)

Çeviri yapan yazar Hamidiye Alaylarının kuruluşunu tek yanlı olarak vermekte; "aşiretler tarafından yapılan tahribatlar önlendi" derken de, onların Ermeni halka karşı tahribatlarının varlığını "kabullenmektedir".

"Ermeni olayları, kanımca, aşağıdaki gibi, en temel dayanağı bu üç nedenden ortaya çıkmıştır.

A- Ermeni milleti bilinen politikada çok illerlemeleri ve üne kavuşmaları arzusu.

B- Ermeni beslediği düşüncesinde ileri gelen milliyet, hürriyet ve eşitlikten çıkan kendi kaderini tayin hakkı isteme arzusu.

C- Bu düşüncelerin batı devletlerince desteklenmesinin ve Ermeni papazların

çalışmaları sonucunda çıkan milli duyguların gelişmesinin büyük etkileri olmuştur. Bu konuda Mösyö Kambo'nun vermiş olduğu rapor en iyi belgedir ki sarı kitabında yayınlanmıştır." (agy. sf. 117-118)

Mösyö Kambo o günün gelişmelerini aktarmakta; Ermeni ulusu arasında milli bilincin geliştiğini belirtmektedir. Kurulan Hamidiye Alayları tamamen Ermeni ulusunun can ve mal güvenliğine karşı kurulmuştur. Osmanlı olası Batı Ermenistan'ın kurulmasının kendi egemenlik anlayışının zedelenmesi, yine yeni ulusların bağımsızlıklarını kazanması anlamına geleceğini biliyordu. Osmanlı kendisi müdahale etmiyordu ancak müdahaleyi kendisine yakın gördüğü bir başka ulusa mensub halka askeri ve diğer destekler vererek yaptırmaktadır. Bu noktada Hamidiye aşiret reislerini harekete geçirmede en belirgin neden Ermeni ulusuna ait toprakların ve malları sahiplenme arzusudur. Bu yolla Osmanlı bu kötü dönemde doğu sınırında kendisi gibi Müslüman olan ulusu yanına almış olmaktaydı.

"65. Hamidiye alaylarından üçü Karpak, ikisi Arap, geri kalanı Kürd aşiretlerinden müteşekkül olup 4. 5. ve 6. Orduya bağlıydılar. Sivas'ta bulunan Hamidiye hafif süvari alayı, 5. Urfa ve Diyarbakır ile Cizre alayları da 6. Orduya bağlıydılar. Geri kalanı ise 4. Orduya bağlıydılar. Askeri salname. Erzurum, Van, Bitlis, Diyarbakır, Urfa ve Musul salnamaleri 1898 yıllarına ait. Askeri salnameleri ile Hamidiye alaylarına ait arşiv belgeleri. (age. sf. 191)

Görüldüğü üzere en kötü ihtimalle bu orduların temel dayanağı Hamidiye Alayları olduğu bir gerçektir ve bu alaylar Osmalının Doğu bölgesinde etkin görev almışlardır. Bu görevin en önemlisi Ermeni ulusuna karşı uygulanan soykırımın ilk bölümüdür.

"Van ve Bitlis illerinin sırları içinde Hamidiye alayları: 18 alay 75 bölük Van, Bitlis'te 5 alay 20 bölük." (age.sf 198-199)

"Asker sayısı olarak verilen sayı Van ve Bitlis ili baz alındığında 5888 kişi, ancak bir çok aşiretin sayıları verilmemiş, olan bilgi at sayılarıdır. Sadece iki il baz alındığında 23 alay ve 95 bölük vardır."

Bu güç azımsanmayacak bir ölçüdedir. Yukarıda aktardığımız bilgiler şu gerçeği gözler önüne sermektedir:

Osmanlı Ermeni ulusunun gelişebilecek ulusal hareketini ve o dönemde içinde bulunduğu zor durumdan belirli ölçülerde kurtulmak için Doğuda gelişecek olan olayları asgari bir seviyeye indirmek; kendisini meşgul eden 1895-1896 Ermeni ulusunun kimi başakldırılarından kurtulmak için Hamidiye Alaylarını kurmuştur. Osmanlı Kürt ve Ermeni ulusları arasına kin ve nefret tohumları ekerek bu noktada Kürt ulusundan da gelecek kimi olaylarıda engellemiş olmaktadır.

Ermeni ulusunun mallarına TC devleti nasıl el koydu?

Enver ve Talat Paşa önderliğinde yapılan 24 Nisan 1915 'tehciri' Osmanlı devleti ve devamında kurulan TC devletinin halklara karşı her türlü baskı ve zulüm konusunda tarihteki en kötü örneklerden birisidir. Ermeni ulusuna karşı işlenen insanlık dışı olayın rakamlarının (600 bin, 1 milyon 200 bin) eksik ya da fazla olması bir anlam ifade etmiyor. Sonuçta en büyük suç insanlık adına işlenmiştir. Osmanlı devletinin devamı olan Türkiye Cumhuriyeti devleti ve onun sahiplendiği Terakki Perver'in kurucuları ve mirascısı Atatürk Ermeni ulusunun soykırıma uğratılmasından sorumludur. Aşağıdaki Murat Bardakçı'nın haberi de Mustafa Kemal'in Ermeni ulusuna bakışının en üst düzeyde de nasıl olduğunu göstermektedir.

Murat Bardakçı milliyetçi ve şovenist kesime bu belgeyle şirin görünmek isterken, Kuzey Kürdistan-Türkiye'de Ermeni ulusuna karşı işlenmiş olan insanlık suçu üzerinden "en büyük Türk" pozları vermektedirler. Baskı ve zulme uğrayan Ermeni halkı olmasına karşılık haklı durum yaratmak; kendilerini haklı pozisyonuna sokarak bu tarihi soykırımdaki rollerini unutturmak ve zaman geçtikçe belgeleri karartmak istemektedirler.

Tarih bu zulmün tanığıdır, gün gelecek haklı olanlar, zulmedenlere karşı kazanacaktır. Türkler ve Kürtler Ermeni ulusuna karşı yapılmış bu sorumluğun bilincine vardıklarında… bu soykırım ve sonuçları ezilen kardeş halkların yaşam birliğine dönüştüğünde… o zaman ancak bu tarihi haksızlık ortadan kalkacaktır.

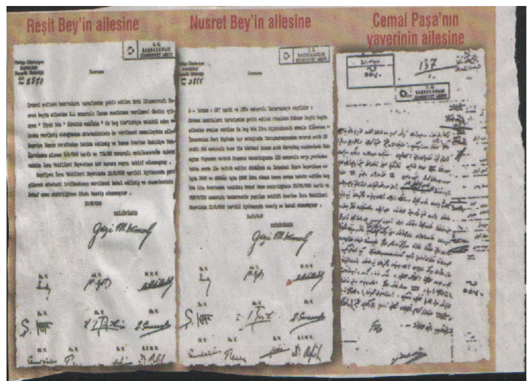
Görev; soykırımı savunan egemenlerin egemenliğine devrimle son vermek, onun yerine işçilerin, emekçilerin iktidarını kurmak; "herkese eşit

Atatürk'ten Ermeni terörüne tapulu cevap

BİR kesim, Atatürk'ün 1915'teki Ermeni olaylarına temas etmemeye özen gösterdiğini ileri sürüyor. Atatürk aslında Ermenilerin el konulan mallarını Ermeni terörünün hedef aldığı devlet adamlarının çocuklarına dağıtmıştı. İşte belgeleri...

4 Şubat 2007 Sabah gazetesi

paylaşımın" olduğu sosyalist iktidara yürümektir.

Soykırıma tabii tutulan Ermeni ulusunun kalan malları devlet eliyle paylaşılmıştır. Bir ulusun toprak bütünlüğüne elkonulmuştur.

Ermeni ulusunun haklı mücadelelerinde onların yanında yeralmalıyız. 24 Nisan Ermeni ulusuna yapılan soykırımın yıldönümüdür.

Kuzey Kürdistan'ın önder gücü Partîya Bolşewîk Ermeni ulusuna yapılan soykırımın hesabını egemenlerden sormak için de; diğer halklarla birlikte proleterya önderliğinde bir devrimi savunmakta, bunun için çalışmaktadır. Bu bilinçle örgütlenmeli, parti saflarını örmeliyiz. Egemenlere, "Yeter! Biz işçiler, emekçiler kendimiz üretir, kendimiz yönetiriz!" demeliyiz.

Bu konuda birleşik partimiz Bolşevik Parti'nin kararını yazmakta yarar görüyoruz: Aşağıda Bolşevik Parti (Kuzey Kürdistan-Türkiye) 4. Kongresi'nin Ermeni sorununda aldığı kararı aktarıyoruz: (Bkz: 15 Ocak 1991 tarihli Bolşevik Partizan sayı 62)

… "Bir ulusun ulus olma niteliğini yitirmesi (ulus olmaktan çıkası), emperyalizm çağında kural olarak zor kullanımı temelinde sözkonusu olmaktadır.

… Türkiye'deki Ermenilerin bugün bir ulus oluşturmadıkları gerekçesiyle, yurtdışındaki Ermenilerin Batı Ermenistan topraklarına yerleşme hakkının reddedilmesi, bütünüyle yanlış bir tavır olur. Çünkü Ermeni ulusuna karşı yönelen tarihi haksızlık, "tarihin ana akışı dışında kalmış, onun akışını engellemeyen, rahatsız etmeyen, proleter sınıf mücadelesinin derinleşmesini ve genişlemesini engellemeyen" (Bkz. Lenin, Tüm Eserler, cilt 6, sayfa 125, Almanca) bir tarihi haksızlık değil, tersine **"toplumsal gelişmeyi ve sınıf mücadelesini hâlâ doğrudan doğruya engelleyen"** bir tarihi haksızlıktır. Bugün ülkemizde işçi sınıfı ve emekçi yığınlar içinde şoven görüşleri yaymada hakim sınıfların elindeki en etkili silahlardan biri Ermeni düşmanlığıdır.

… Ermeni düşmanlığı işçi ve emekçi yığınlar içinden sökülüp atılmadıkça, Türkiye'de çeşitli milliyetlerden proletaryanın enternasyonalist temelde birliği sağlanamaz. Ermeni düşmanlığının sökülüp atılması ise pratik olarak ancak Ermeni soykırımının lanetlenmesi ve diasporadaki Ermenilerin Batı Ermenistan'a yerleşme haklarının tutarlı bir şekilde savunulmasıyla mümkündür.

… Yani **bugün diasporadaki Ermenilerin Batı Ermenistan'a dönme, yer-leşme hakkının savunulması, daha bugünden ayrılma hakkının savunulması anlamına gelir. Dönme ve yerleşme hakkı bu bilinçle savunulmalıdır.**"

Nisan 2007

MÜCADELE HER YERDE!

Boşuna dememişler, “burjuvazi Ekim devrimiyle birlikte gericileşmiştir”!

Feodalizme karşı “kardeşlik, özgürlük ve eşitlik” temelinde siyasi mücadeleye giren burjuvazi, tam olarak iktidarı ele geçirdikten sonra proletaryanın tarih sahnesine örgütlü mücadele ile çıkması ve mücadelesini 17 Ekim 1917 Sosyalist Devrimi ile zaferle taçlandırarak kendi iktidarını kurmasıyla bu özgürlükçü şiarları tamamıyla bir kenara bırakarak gericileşti.

Emperyalizm aşamasında artık gericileşen burjuvazi proletaryanın ve ezilen halkların uluslararası alanda mücadele verdiği her yerde, bu mücadeleyi her türlü yöntemle bastırmaya, yok etmeye çalışmaktadır.

Kuzey-Kürdistan ve Türkiye’de olduğu gibi dünyanın bir çok ülkesinde de burjuva devletler bu saldırılarını sürdürmektedirler.

Bu ülkelerin birisi de Sri Lanka’dır.

Küçük bir Asya ülkesi olan Sri Lanka’da yıllardır Tamil halkı bağımsızlık savaşımı vermektedir. Sri Lanka’lı gericiler Tamillerin bu özgürlük mücadelesini boğma-ya her zaman çalışmışlardır. Ama bu mücadele hep devam edegelmektedir. Sri Lanka’da 6 Şubat’ta Colombo şehrinde içerisinde bir sendikacının da olduğu 3 kişi kaçırıldı. Buna karşı hemen bir gün sonra eylemler düzenlenerek protestolar örgütlendi. Bunun karşısında hükumet yetkilileri açıklama yapmak zorunda kaldılar. Yapılan bu açıklamada bu üç kişinin ellerinde olduğunu ve fakat bunların sorgulandıklarını, bunların özgürlük için savaşan Tamil Kaplanları örgütü (LTTE) ile birlikte çalıştıkları iddia edildi.

Asya İnsan Hakları Komisyonu (AHRC) “gözaltında kayıpların” Sri Lanka hükümetinin bir yöntemi olduğunu açıklamaktadır.

Gözaltına alınanlarla dayanışma içerisinde olan çok kişinin yanı sıra bir çok sendika yöneticisi de “terörü destekleyen”ler listesine alındı. Bunların vatan haini oldukları ve tutuklanmaları gerektiği yönünde afişler duvarlara asılarak hayatları tehlikeye atılmaktadır. Bunlar içerisinde değişik sendika yöneticilerinden Anton Markus, Sman Ratnapriya, Ravi Kumudesh, Sampath Rajitha, Raja Kannangara gibi isimler bulunmaktadır.

Ama nasıl ki bugüne kadar Sri Lanka devletinin terörü Tamil halkının mücadelesini engelleyemediyse, bundan sonra da engelleyemecektir.

Bir başka halkı ezen bir halk özgür olamayacaktır!

Kendi özgürlükleri için savaşan halklar kazanacaktır!

12 Mart’07, Bir Stêrka Bolşewîk Okuru

TÜRK DEVLETİ FAŞİST SALDIRILARINI SÜRDÜRÜYOR!

Türk devleti son günlerde Kürt ulusu üzerindeki faşist baskılarına yenilerini ekledi. "Terörün desteklenmesi" bahanesiyle örgütlü reformist Kürt hareketine karşı, başta Kuzey Kürdistan olmak üzere her tarafta yoğun gözaltı ve tutuklamalara girişti.

Bu saldırılar için bahane "terörün desteklenmesi" gösterilmektedir. Bir dizi emperyalist devlette olduğu gibi, Türk Ceza Kanununda yapılan yeni düzenlemelerle "terörist örgüt" olarak değerlendirilen devrimci, komünist ve yer yer de ezilen ulus ve milliyetlerden halkların ulusalcı örgütlerin desteklenmesi "terörü destekleme" olarak değerlendirilerek değişik sürelerle hapis cezaları verilmektedir.

Burjuvalar bununla kendi kurulu düzenlerini korumak istemektedirler. Bu cezalarla devrimci, marksist ve ulusalcı hareketlerin kitle desteğini zayıflatmak istemektedirler.

Burjuvazi bu yaptırımlarla belirli çapta başarılı olmaktadır. Bunu özellikle Batı Avrupa'nın bir dizi emperyalist devletinde görmek mümkündür.

Türk devleti F Tipi tutsak evlerinde olduğu gibi, bu konuda da emperyalist dostlarından öğrenmektedir. Onlar aynı hedef için, sömürü sisteminin ömrünün uzatılması hedefi için birbirinden öğrenerek işçi sınıfı ve emekçi yığınlara karşı haksız bir mücadele yürütmektedirler.

Kuzey Kürdistan ve Türkiye'deki bir bölüm Avrupa Birliği nezdinde oluşan emperyalist birlikten medet uman sol reformistlerin bir bölümü ve yerel reformist Kürt milliyetçileri burjuva demokrasisinin gerçek yüzünü şimdilerde daha iyi görmektedirler.

Burjuva demokrasisi burjuvazi için demokrasi ve onların çıkarları karşısında duran herkese karşı bir diktatörlük olarak vardır. Bu emperyalizm ve proleter devrimleri çağının genel bir olgusudur.

Reformist Kürt ulusal hareketinin önderi durumunda olan Abdullah Öcalan hakkında yurtdışında yapıldığı söylenen saç teli tetkiklerinde zehirlenme bulgularına rastlandığının söylenmesi sonrası coğrafyamızda gerçekleşen bir dizi eylemde "Sağlığı sağlığımızdır!" sloganı altında yapılan eylemlerde "teröre

destek" anlamını çıkartan Türk devletinin yönetim erkleri, "Newroz'da provokasyona izin vermeyeceğiz, en sert şekilde müdahale edeceğiz" diyorlar. Erzurum'da yapılan güvenlik birimleri toplantısında liberal burjuvazinin temsilciliğine soyunan AKP Hükümetinin İçişleri Bakanı bu konuda resmen saldırı emrini vermiştir.

GÜÇLERİ YETMEYECEKTİR!

Burjuva devletin hangi hükümeti gelirse gelsin, hangi kurum saldırı emrini verirse versin, hiç kimse burjuvazinin hazin sonunu önleyemeyecektir.

İşçi sınıfı ve emekçi yığınları işletmeler temelinde örgütlenecek, üretimden gelen gücünü kullanarak kendi iktidarını kuracaktır.

Bu mücadele ne reformistlerin batıdan medet uman bir anlayışıyla kazanılacaktır; ne de Kürt reformistlerinin burjuva liberalizminden medet uman ve ikide bir "barış" ilan eden anlayışıyla kazanılacaktır.

Bu mücadele sınıfın dişinden tırnağına kadar silahlanmasıyla ve burjuva devleti paramparça etmesiyle kazanılacaktır.

Ancak o zaman gerçekten özgürlük kazanılacaktır!

Proletarya sömürü düzeninden kurtulmuş kendi iktidarını kurarak kendini özgürleştirecektir.

Proletarya aynı zamanda kendisi ile birlikte ezilen ulus ve milliyetler için de tam hak eşitliğini sağlayarak özgürleştirecektir. Ancak o zaman gerçekten halkların kardeşliği sağlanmış olacaktır.

Proletarya herkese çalışma olanağı yaratacak toplumun yarısını oluşturan kadınlarımızın da ekonomik özgürlüğü ile birlikte tam özgürlüğünü sağlamış olacaktır.

Bunun için diyoruz ki;

Ey Türk devleti, saldırılarınla sonunu daha da hızlandıracaksın! Hiç bir şey seni hazin sonundan kurtaramayacaktır. Devrimle hesap sorma günü gelecektir!

Kürt ulusundan
işçi ve emekçi yığınlar;

Partîya Bolşewîk saflarında örgütlen!

Ancak bu şekilde, değişik uluslar-dan proletaryanın ortaklaşa bu sömü-rü sistemini ortadan kaldırması ve özgürlüğün fışkırdığı sosyalizmin kurulması gerçekleşecek ve ancak o zaman senin de özgürleşmen gerçekleşecektir.

Kendi özgürlüğün için mücadelede birleş!

PARTÎYA BOLŞEWÎK
15 Mart 2007

KADINLAR ŞİDDETİ TARTIŞTI...(*)

Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü dolayısıyla bölgemizde bir etkinlik gerçekleştirildi. 26 Kasım Pazar günü saat 14.00'te gerçekleştirilen etkinliğe yaklaşık 40 kadın katıldı. Etkinliğe davet geçen yıl olduğu gibi 1 YTL değerinde bilet karşılığı yapıldı. Ayrıca etkinlikte bazı kadın arkadaşların evlerinde yaptıkları kek, kurabiye vb. satıldı. Sadece kadınların katıldığı etkinlikte 25 Kasım'ın tarihçesi anlatıldı, ardından kadına yönelik şiddetin çeşitli boyutları örneklerle açıklandı. Sunumun ardından canlı bir tartışma gerçekleşti. Katılımcılar yaşadıkları çeşitli olayları anlattılar. Bu olaylar arasında en çok ayrılma sonucu kadınların yaşadıkları sorunlar, çocukların nasıl yetiştirildiği/nasıl yetiştirilmesi gerektiği, çalışan kadınların yaşadıkları sorunlar ve fuhuş öne çıktı. Birçok kadının sorununu anlattığı etkinlikte sorunun kaynağının erkek egemen sistem, onun koruyucu ve kollayıcısının devlet olduğu vurgulandı. Tartışma bölümünün ardından 15 dakika ara verildi. Bu arada salonda kadın resimlerinden oluşan küçük bir sergi gezildi. Etkinliğin devamında şiirler okundu, türküler, şarkılar söylendi. Ayrıca Doğuş Elden'e ait olan "Kadın Sığınma Resort" adlı tiyatro oyunu sergilendi. Etkinlikte planlanan sinevizyon gösterimi yaşanan teknik aksaklıktan dolayı gerçekleştirilemedi.

Etkinlik bir bütün olarak değerlendirildiğinde olumlu geçti. Ancak salonda bulunan kadınların büyük çoğunluğunu ev kadınları oluşturuyordu. Bu tabloyu işçi kadınların katıldığı etkinliklere dönüştürme zorunluluğu önümüzde duran en büyük görevlerden biridir. Erkek egemen sisteme karşı öncelikli olarak biz işçi ve emekçi kadınlar olarak örgütlü mücadelemizi güçlendirmeliyiz. Öncelikle Kuzey Kürdistan devriminin öncü partisi olan Partîya Bolşewîk saflarında mücadele hattımızı örmeliyiz. Kazanacağımız yeni dünya mücadelesinde, ezilenin en ezileni olan biz Kuzey Kürdistanlı işçi ve emekçi kadınlar olarak hem erkek egemen sisteme karşı "özgürlüğümüzü" hem de "kendi kaderimizi tayin hakkı"mızı özgürce kullanabilmemiz için örgütlenmeli ve mücedelemizi yükseltmeliyiz. Görev başına!…

Yaşasın Partîya Bolşewîk!

Yaşasın kadınların örgütlü mücadelesi!

Kadınlar erkek egemenliğine ve erkeğin kadına karşı şiddetine son!

(*) Bu haberi geçen sayı teknik bir nedenden dolayı yayınlayamadığımız için bu sayıda yayınlıyoruz. Gecikmeden dolayı özür dileriz.

İBRAHİM KAYPAKKAYA

Tirkiyê pirsgirêka netewî...

16. Proleterya Tirkiyê ya bi zanyariya çînî; çi wextê cihêbûna netewa Kurd destek dike, çi wextê destek nake?

Ji kîjan mîlliyetî dibe bila be, proleterya Tirkiyê ya bi zanyariya çînî, li mesela damezirandina dewleteke cûde ya netewa Kurd ji aliyê geşbûna şoreşê, yê xurtbûna wê ve dinêhire. Eger damezirandina dewleteke cûde ya netewa Kurd, li Kurdistana Tirkiyê di pêşengiya proleterya de wê îmkana geşbûna şoreşa demokratîk ya gel û ya serketina wê zêde bike, ji kîjan mîlliyetî dibe bila be, proleterya Tirkiyê ya bi zanyariya çînî wê bi xwe cihêbûnê destek bike. Eger cihêbûn, li Kurdistana Tirkiyê di pêşengiya proleterya de geşbûna şoreşa gel ya demokratîk û serketina wê bi derengiyê bixe, dijwar bike, ji kîjan mîlliyetî dibe bila be, proleterya Tirkiyê ya bi zanyariya çînî wê cihêbûnê destek neke.

Em tevgera Komunîst, ya li welatê megeşdibe, kokberdana wê ya bi lez li Kurdistanê di navbera gundiyan de bi lez geşbûn û belavbûna, geşbûna tevgera şoreşger li herêma şertan demayîna herêma Kurd, di nava tixûbên Tirkiyê de, wê rê bi astengiyên ku bi tenê dewleta bûrjûva û axên netewa Tirk ya serdest li vêherêmê derdixe rê ji bo kostekbûna şoreşê hwd... vebike. Yan jî li herêma Kurd di cûre hilan de bûyîna îktidarên siyasî yên sor bififikirin û li rojava şoreş hîn bi tempoyeke hêdî geşdibe, bififikirin. Di bin van şertan de cardin, zordestiya çînên serdest ya Tirk ya dewleta wan, wê şoreşa li rojhilat geşdibe bi derengiyê bixe, bi kostek e. Di vê rewşe de cihêbûna Rojhilat, wê geşbûna şoreşê bi lez bike, geşbûna şoreşê li dewletên din yên Rojhilatanavîn jî helbet bibandûrîne û bilezîne. Di rewşeke wisa de, ji kîjan mîlliyetî dibe bile be, proleterya Tirkiyê ya bi zanyarî, cihêbûna netewa Kurd, gihêştina îmkanên hîn bilezbûna şoreşa li Kurdistanê geşbibe dixwaze û diparêze.

Li aliyê din, eger li herêmên din yên Tirkiyê şoreş hîn bilez geşdibe, geşbûna li herêma Kurd hîn hêdiye, cihêbûna Kurdistanê, wê li vê herêmê geşbûna şoreşê hîn jî hêdî bike, wê hakimiyeta begên feodal, şêxan, mellan ûhw... xurt bike, tekojîna şoreşger li Rojhilat, wê ji alîkariya Rojava mehrûm bimîne û qels bibe, di vê rewşê de, ji kîjan mîlliyetî dibe bile be, proleterya Tirkiyê ya bi zanyariya çînî wê cihêbûnê destek neke. Eger piştî li Tirkiyê şoreş bi serket, tevgera cihêbûnê di bin pêşengiya bûrjûva Kurd de serî bide, ji kîjan mîlliyetî dibe bile be, proleterya Tirkiyê ya bi zanyarî wê cihêbûnê destek neke ûhw...

Ev tiştên me gotin, helbet li ser faraziyê ye. Lê belê, tevgera Komunîst wê kîjan şertan de cihêbûnê biparêze, di kîjan şertan de wê li dijî cihêbûnê tewir bigre, di aliyê têgihêştinê de, li ser van faraziyan sekinandinê jî berjewendiyên mezin hene. Xeynê wê jî, ev faraziyan dijî rastiyê bûyîn ne tiştên bê îmkanên ji, tiştên bûyîna wan ya li rastiyê hatin mumkûn e.

17. Netewa Kurd biryara cihêbûnê bide, proleterya Tirkiyê ya bi zanyarî wê çawa bike?

Di halê cihêbûnê de dikarin rews mijara gotine bin:

Ya yekemîn; cihêbûn, weke me li jor bêlî kiriye, rewşa ku geşbûna şoreşê di aliyê pozitiv de dibandûrîne ye, di vî

awayî de mesele hêsan e. Proleterya Tirkiyê ya bi zanyarî û ji her mîlliyetî, cihêbûnê bi tundî diparêze û destek dike.

Ya duemîn, cihêbûn, rewşa geşbûna şoreşê di aliyê negativ de bandûrkirin e. Ku rewşeke wisa heye û ku netewa Kurd bi vê cihêbûnê dixwaze, proleterya Tirkiyê ya bi zanyarî wê çi bike? Bersîva vê pirsê di gengeşiyên devkî de Revîsyonîstên fiafakê didin ev e: Pêkanîna zorê jî di nav de, serî ya ku li her metodê xistin û astengkirina cihêbûnê. Bersîva ku tevgera me ji bo eynî pirsê dide ev e: Komunîst di rewşeke wisa de pêkanîna zorê bi tundî red dikin. Di navbera karker û kedkarên Kurd e di aliyê "yekbûnê" de propaganda birêvebirinê ve, li pêşiya daxwaza cihêbûnê qet zorê dernaxin. "Mafê tayînkirina çarenûsiya netewan" naskirin, ku netewek vî mafî bikaribe ango wexta ku bixwaze cihê be, li hember wê qet asteng û zorî dernexistin e. Komunîst, biryara netewa Kurd ya damezirandina yan ya nedamezirandina dewleteke cûde bi temamî û bi tekûz ji netewa Kurd re berdide. Ku netewa Kurd bixwaze dewleteke cûde didamezirîne, ku ew naxwaze danamezirîne. Yên ji vê re biryarê bidin ne yên din in, netewa Kurd e. Çawa komunîst bi xwe qet tu astengiyê nadin pêşiya daxwaza cihêbûna netewekê, li dijî asteng derxistina hukumeta bûrjûva û axên erdan bi zor bikaranînê ve bi aktîvî ditekoşe. Li dijî her cûre mudaxalên ji derve ditekoşe. Eger proleterya û kedkarên Kurd di zanebûna cihêbûn wê şoreşê qels bike de ne, ewê ji xwe di riya yekbûnê de ya ku ji destê wê tê wê bike; ku ne di wê zanebûnê de ye, mafê tu kesî tune ku ji derve bi navê wê mudaxale bike. Ji derve mudaxale, zor pêkanîn, li pêşiya daxwaza cihêbûnê astengî danîn bi kîjan sedemê dibe bila be, ji bo "mafê tayinkirina netewan" tecawuzek e. Tecawuzeke wisa, yekitiya karker û kedkaren bivir dike, baweriya wan ya bi hev dihêjîne, dijmintiyên netewî dikûrikine, di encamê de, di wexta dirêj de zerarên mezin dide doza proleterya.

Li Yekitiya Sovyet pêştî şorêş gihêşte serfiraziyê (31.12.1917) li ser daxwaza cihêbûnê ya Fînan, Bolşewîk, bê teredut cihêbûn pejirandine. Eger Fîn cihênebûna û Fînlandiya di nava Yekitiya Sovyet de weke Komareke Gel xwe birêz bikira, helbet ewê tiştekî hîn baş bûya. Lê belê netewa Fînî cihêbûn dixwast. Di vê rewşê de ya bi cihêbûnê qayîlbûn yan jî rêyeke herî bizerar weke daxwaz bi zorê perçiqandin pêwîs dikir. Bolşewîk bi cihêbûnê razî bûn. Li pêşiya daxwaza cihêbûne di qeysa herî piçûk de tu astengiyek dernexistin. Ev tewra, hem ji bo berjewendiya gelê Fînî, hem jî ji bo ya şoreşa li Yekitiya Sovyetê bu. Vî tewerî, bîrûbaweriya karker û gundiyên Fînî bi proleterya Sowyet ve saxlem kiriye. Di sala 1918-1920 de, ku şerê hûndir li Sovyetê didomî, planên emperyalîstan di ser Fînlandîyayê re hêrişê bibin ser Yekitiya Sovyetê, rastî berxwedana gelê Fînî hatiye. Eger netewa Fînî cihêbûn bixwasta û ev daxwaza cihêbûnê ya netewa Fînî hatibûya astengkirin, vî tewrî, wê bi tenê di navbera gelê herdu dewletan de dijmantiyeke bi kok derxista.

Hevrê Lenîn "Smolniyê" dibejê:

"Dema min biryarname dirijî cîgirê bûrjûvaziya Fînî yê di rolê celat de, Svinhufvud –bi Rûsî serberez e, kir, ev sehna pir xweş tê bîra min. Bi dostî destê xwe da min, me ji hevûdin re îltifat kirin. Çi kareki bê tam bû! Lê belê divê pêkbihata; ji ber ku di wê demê de bûrjûvazî gel, gelê kedkar bi îddia, Moskov, şoven, Rûsên Mezin dixwazin Fînan biperçiqînin, dixapandin. Pêwîst bû em vê bikin." (Doğu'da Ulusal Kurtuluş Hareketleri, s. 278-279)

Tewrê hevrê Lenîn di mesela Fînî de mînakeke herî hîndar e. Tewrê Revîsyonîstên fiafakê, bi temamî dijî tewrê hevrê Lenîn e. Tewrê me, bi temamî di rewşa lihevhatina tewrê hevrê Lenîn e.

Dûmahik Hêye

astarê bolşewîk

PERLODA MARKSÎST-LENÎNÎSTA BÎ AVERWAXT E (KURDÎSTANÊ VAKURÎ)

Cejna we Newroz pîroz be!

AMOR: 35 · GÛLANE 2007 · BIHA: 2 YTL